Rok VI. Nowogródek, 25 lipca 1926 r. № 6.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA NOWOGRÓDZKIEGO.

(za miesiąc czerwiec r. b.)

Redakcja i Administracja: Nowogródek, Urząd Wojewódzki.

Prenumerata roczna Dzien. Urzędow. za 1 egz. 10 złotych, pojedyńczy Nr. 1 zł., ogłoszenia o powstałych stowarzyszeniach—5 zł. ogłoszenia o zagubionych dokumentach zasadniczo od ogłoszenia — 2 zł. i od każdego zagubionego dokumentu — 25 gr.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO:

Nowogródzki Urząd Wojewódzki

L. dz. 1754/AD/I.

W sprawie zmian terytorjalnych na obszarze Województwa Nowogródzkiego.

Nowogródek, dn. 15.VI.26 r.

Do

Panów Naczelników Wydziałów Woj. Now., Pana Dyrektora Okręgowej Dyrekcji R. P., Pana Komendanta P. P. Województwa Nowogródzkiego.

Zawiadamia się, że z dniem 1 lipca 1926 r. zostaną wprowadzone w życie następujące zmiany terytorjalne na obszarze Województwa Nowogródzkiego:

1) Wyłącza się gminę Raków z powiatu Stołpeckiego, a gminę Połoczany z powiatu Wołożyńskiego i włącza się je do powiatu Mołodeczańskiego, Województwa Wileńskiego,

2) gminy: Koniawa i Orany wyłącza się z powiatu Lidzkiego i włącza się je do powiatu Wileńsko-Trockiego, Województwa Wileńskiego;

3) gminę Zaostrowicze wyłącza się z powiatu Łuninieckiego i włącza się do powiatu Nieświeskiego, Województwa Nowogródzkiego;

4) miejscowości zaś: wieś Bielułńce, folwark Remiczowo, wieś Litwica, wieś Birzynie, folwark Birzynie, wieś Kowańce, wieś Wojsznie, wieś Micholcze, wieś Zabiejgi, zaścianek Dolina i położoną w gminie Dziewieniszki część miasteczka Bieniakonie wyłącza się z gminy Dziewieniszki, powiatu Oszmiańskiego i włącza się do gminy Bieniakonie, powiatu Lidzkiego, Województwa Nowogródzkiego.

Powyższe zmiany oparte są na rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4.V. 1926 r. (Dz. Ust. № 45, poz. 277).

(—) *B. Hruszwicki*
Naczelnik Wydziału
Administracyjnego.

№ 12. WYCIĄG.

Warszawa, dnia 20 kwietnia 1926 roku.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu

Przepisy ogólne.

147.

OBWIESZCZENIE

Ministerstwa Skarbu z dnia 8 kwietnia 1926 roku

o wysokości ceny, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach oraz kaucje na zabezpieczenie wszelakiego rodzaju umów, oraz zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
	A. Papiery państwowe.		
1.IV i 1.X	8% państwowa pożyczka konwers. (Dz. U. R. P. z 1924 № 55, poz. 543)	zł. 100	100
1.IV i 1.X	6% poż. dolarowa z r. 1919—1920	dol. 100	500
1.II i 1.VIII	10% poż. kolej. Serja I. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 5, poz. 40), oraz rozporządzenie Ministra Skarbu (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 83, poz. 798)	zł. 100 w złocie	110
2.I i 1.VII	5% państw. poz. konwers. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 27, poz. 274), (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 21, poz. 152) oraz (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 90, poz. 629)	zł. 100	40
1.II i 1.VIII	5% obligacje, Serji II, premj. poż. dol. (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 129, poz. 919).	dol. 5	30
	B. Listy zastawne i obligacje państwowe instytucyj kredytowych.		
30.VI i 31.XII	8% listy zast. Banku Gosp. (Dz. U. R. P. z 1924 roku № 46, poz. 478)	zł. 100 w złocie	90
2.I i 2.VI	8% zast. Państwowego Banku Rolniczego, względnie zobowiązania na te listy.	zł. 100	90

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
	C. Listy zastawne instytucji kredytowych prywatnych gwarantowanych przez Skarb Państwa.		
1.IV. i 1.X	7% listy zastawne Tow. Kred. Przem. Polsk. (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 112, poz. 737).	Ł. 1	20
		zł. 100	50
	D. Akcje Banku Polskiego.		

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Obwieszczenie z dnia 28 grudnia 1925 r. („Monitor Polski" z dnia 5 stycznia 1926 r. № 3, poz. 8) w tejże sprawie traci moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiazują z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) J. Zdziechowski.

Nowogródzki Urząd Wojewódzki

№ 2937/PR/I

Nowogródek, dnia 5 lipca 1926 r.

Do

wszystkich Panów Starostów Województwa Nowogródzkiego.

Powyższy odpis przesyła się do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) M. Parfjanowicz
Wice-Wojewoda.

№ 15. WYCIĄG.

Warszawa, dnia 30 maja 1926 roku.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu

Przepisy ogólne.

168.

INSTRUKCJA

o przymusowem ściąganiu państwowych podatków i opłat tudzież innych należności skarbowych.

§ 1.

Przymusowe ściąganie zaległych państwowych podatków bezpośrednich, dodatków samorządowych do tych podatków, opłat i innych należności skarbowych przez skarbowe władze egzekucyjne w drodze administracyjnej, wykonywane być winno na podstawie niniejszej instrukcji.

W razie poruczenia egzekucji powyższych należności samorządom gminnym lub powiatowym, organa egzekucyjne tych samorządów stosować się winny również do niniejszej instrukcji.

§ 2.

Władzami egzekucyjnemi I instancji są urzędy Skarbowe Podatków i Opłat Skarbowych. Do nich należy egzekwowanie należności okre-

ślonych w § 1 nin. instrukcji zarówno przez te władzę wymierzanych, jako też ściąganych na żądanie innych właściwych władz wymiarowych i egzekucyjnych.

Do władz egzekucyjnych I instancji należy czuwanie nad prawidłowem i zgodnem z obowiązującemi przepisami wykonaniem czynności egzekucyjnych.

Organami wykonawczemi władz egzekucyjnych są sekwestratorowie i inni urzędnicy tych władz, działający na podstawie udzielonego im upoważnienia do wykonywania czynności egzekucyjnych.

Jeżeli pobór i egzekucje należności skarbowych (§ 1 nin. instr.) poruczono związkom samorządowym, są one organami wykonawczemi do poboru i egzekucji tych należności.

W stosunku do włościan na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej wykonanie wszelkiego rodzaju czynności egzekucyjnych należy do obowiązków wójta gminy.

§ 3.

Władzami egzekucyjnemi II instancji są Izby skarbowe, do których należy nadzór nad wykonywaniem czynności egzekucyjnych przez władze I instancji, oraz rozstrzyganie zażaleń w przedmiocie naruszenia przepisów egzekucyjnych przez władze egzekucyjne I instancji.

Zażalenia wnoszone być winny do tej władzy egzekucyjnej I instancji, której organa egzekucyjne dopuściły się naruszenia obowiązujących przepisów.

§ 4.

Każdy organ egzekucyjny winien być zaopatrzony w legitymację służbową, uprawniającą do wykonywania czynności egzekucyjnych i pisemny nakaz wykonania egzekucji. Każda legitymacja winna być opatrzona pieczęcią urzędową odnośnej władzy egzekucyjnej i podpisem Naczelnika tejże.

Skoro organ egzekucyjny przestaje stale pełnić służbę egzekucyjną, należy legitymację od niego odebrać.

§ 5.

Bez tytułu egzekucyjnego nie wolno przeprowadzać egzekucji.

Tytułami egzekucyjnemi są nakazy lub wezwania płatnicze na podatki, opłaty i inne należności skarbowe, prawomocne orzeczenia karne, rozstrzygnięcia i orzeczenia władz skarbowych, na podstawie których należność staje się dojrzałą do egzekucji.

§ 6.

Czynności egzekucyjne należy wykonywać tylko w porze dziennej i w dniach powszednich.

W dniach niedzielnych i świątecznych, stosownie do religijnego wyznania dłużnika, egzekucji nie należy prowadzić.

W wyjątkowych wypadkach nagłej potrzeby można wykonać czynność egzekucyjną w nocy lub w dzień świąteczny, jednak tylko za uprzedniem specjalnem zezwoleniem władzy egzekucyjnej.

§ 7.

Jeżeli czynność egzekucyjna wykonana być ma w obrębie stacji kolejowych, portów państwowych, zabudowań wojskowych lub policyjnych, winien organ egzekucyjny przed rozpoczęciem czynności porozumieć się z właściwą władzą kolejową, portową, wojskową, względnie policyjną celem wyznaczenia przez nią przedstawiciela.

§ 8.

Organa egzekucyjne winne pełnić służbę z powagą, w sposób najszybciej prowadzący do celu, bacząc na to, aby egzekwowany dłużnik nie doznał niepotrzebnej szkody. W czasie swej czynności mają unikać zbędnych rozmów oraz użycia zwrotów i uwag mogących drażnić płatnika.

§ 9.

O ile cel egzekucji tego wymaga, są organa egzekucyjne upoważnione do przeszukiwania mieszkania dłużnika egzekwowanego i schowków tam się znajdujących.

W celu dokonania egzekucji wolno im nakazać otworzenie zamkniętych drzwi domowych i pokojowych, tudzież zamkniętych schowków.

Obowiązkiem Naczelnika władz egzekucyjnych jest pouczyć organa egzekucyjne szczegółowo o tych uprawnieniach.

§ 10.

Z mocy postanowień art. 8 ustawy z 14. XII. 1923 r. (Dz. U. R. P. № 5 p. 37 z 1924 r.), mają prawo organa egzekucyjne zwrócić się do organów Policji Państwowej lub wszelkich innych organów państwowych i samorządowych o udzielenie pomocy czynnej, ilekroć organa egzekucyjne same własnemi środkami nie mogą dokonać czynności służbowych.

Organ egzekucyjny jest obowiązany wezwać interwencji funkcjonarjusza miejscowej Policji, aby był obecny przy czynności egzekucyjnej:

1) gdy zewnętrzne drzwi domu, w którym egzekucja ma być dokonaną, są zamknięte i odmówiono ich otworzenia;

2) gdy nie otworzono drzwi pokojów wewnętrznych, lub odmówiono otworzenia zamków od zamkniętych pomieszczeń i schowków;

3) gdy czynność egzekucyjna odbywa się w nieobecności dłużnika egzekwowanego, a niema żadnej dorosłej osoby należącej do rodziny lub domowników, ani też osoby, która sprawuje dozór nad mieszkaniem lub lokalem tegoż;

4) jeżeli organowi egzekucyjnemu stawiane są przeszkody niewłaściwem zachowaniem się lub oporem egzekwowanego dłużnika lub innej osoby, obecnej podczas wykonywania czynności egzekucyjnej, albo gdy zachodzi wypadek gwałtu publicznego.

§ 11.

O wypadkach gwałtu publicznego lub stawiania oporu czynnego, winien organ egzekucyjny niezwłocznie donieść swej bezpośredniej władzy egzekucyjnej, której obowiązkiem jest poczynić dalsze odpowiednie zarządzenia, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

§ 12.

Jeżeli zamierzone jest użycie interwencji organów bezpieczeństwa publicznego, ma organ egzekucyjny zwrócić się o pomoc do najbliższego posterunku Policji Państwowej.

§ 13.

Jeżeli organ egzekucyjny nie mógł wykonać czynności egzekucyjnej wskutek przeszkód od siebie niezawisłych, winien o tem niezwłocznie zawiadomić władzę egzekucyjną, dołączając odnośne akta egzekucyjne i podając przyczyny niemożności przeprowadzenia egzekucji. Władza egzekucyjna po zbadaniu stanu sprawy wydać ma stosowne dalsze zarządzenia.

Jeżeli w toku postępowania egzekucyjnego zostanie stwierdzone, że bezwzględne ściągnięcie należności spowoduje niewątpliwie ruinę gospodarczą płatnika, władza egzekucyjna po należytem zbadaniu położenia ekonomicznego płatnika i tylko w wypadku, gdy tenże wniósł odpowiednie przedstawienie, może wstrzymać egzekucję lub ją ograniczyć do kwoty, której ściągnięcie nie spowoduje wspomnianego wyżej skutku.

O każdem takiem wstrzymaniu lub ograniczeniu egzekucji zawiadomi władza egzekucyjna niezwłocznie przełożoną Izbę Skarbową, dołączając akta sprawy.

Izba Skarbowa winna natychmiast bądź powziąć decyzję własną władzą, bądź przedstawić sprawę do decyzji Ministerstwa Skarbu.

§ 14.

Jeżeli dłużnik zmarł przed wykonaniem u niego egzekucji: ma organ egzekucyjny zaniechać egzekucji i donieść o tem władzy egzekucyjnej, która wyda zarządzenia celem ściągnięcia należności od osób wchodzących w prawa zmarłego.

§ 15.

Jeżeli ma być wdrożona egzekucja przeciw Spółce, która nie posiada majątku ruchomego, ma władza egzekucyjna zbadać w rejestrze handlowym, czy i które osoby odpowiadają majątkiem swoim za zobowiązania spółki i stosownie do wyniku, zarządzić egzekucję na majątku spólników, osobiście odpowiadających swym majątkiem.

W wypadkach wątpliwych należy zasięgnąć opinji właściwego Oddziału Prokuratorji Generalnej.

§ 16.

Skarbowe władze egzekucyjne mają prawo przeprowadzenia we własnym zakresie działania następujących rodzajów egzekucji:

1) upomnienia, zajęcia i oszacowania oraz sprzedaży ruchomości dłużnika;

2) zajęcia pretensji dłużnika lub innych jego praw u osób trzecich, o ile te pretensje lub prawa nie są hipotecznie zabezpieczone. Na obszarze b. dzielnicy austr. dozwolone jest to tylko w drodze sądowej;

3) sekwestracji dochodów z nieruchomości czyli przymusowego zarządu nieruchomości dłużnika. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej i w b. rosyjskiej z wyłączeniem obszaru b. Królestwa Kongresowego dozwolone jest to tylko w drodze sądowej.

Wszelkie inne kroki egzekucyjne przeprowadzać mogą władze skarbowe tylko przy pomocy właściwych sądów.

§ 17.

Władze egzekucyjne obowiązane są natychmiast po upływie terminu płatności wezwać (upomnieć) płatników do zapłaty zaległości, pod

rygorem przymusowego ściągnięcia tychże, w razie nieuiszczenia ich w terminie 14-dniowym od daty wezwania.

§ 18.

Organa egzekucyjne dokonują zajęcia ruchomości w mieszkaniu lub w zakładach przemysłowych, handlowych i gospodarczych, należących do dłużnika.

Przybywszy na miejsce, winien organ egzekucyjny oznajmić cel swego przybycia, okazać swą legitymację służbową i wezwać dłużnika do zapłaty zaległości.

Organ egzekucyjny ma zaniechać zajęcia: skoro dłużnik zapłaci zaległość do rąk egzekutora, względnie udowodni uiszczenie zaległości wiarogodnym dokumentem, jako to: kwitem kasowym, lub pocztowym,—albo skoro udowodni przedłożeniem rozporządzenia właściwej władzy, że zaległość została umorzona, odroczona lub rozłożona na ratalne spłaty.

§ 19.

Zajęcie ma być dokonane w takim rozmiarze, jaki jest potrzebny do pokrycia zaległości wraz z karami i odsetkami za zwłokę oraz z kosztami egzekucyjnemi.

Zajęcie ma być zaniechane, skoro niema widoków, że gotówka uzyskana ze sprzedaży zająć się mających przedmiotów pokryje koszty egzekucyjne.

§ 20.

Przez majątek ruchomy podlegający zajęciu rozumieć należy, rzeczy fizyczne, które nie stanowią na zasadzie przepisów obowiązującego prawa cywilnego nieruchomości z natury swej lub z przeznaczenia swego, a które są własnością dłużnika i znajdują się w jego przechowaniu i posiadaniu, lub które wprawdzie są w posiadaniu lub przechowaniu innej osoby, jednak są własnością dłużnika.

U w a g a: Pojęcie rzeczy ruchomych i nieruchomych określają § 293 i nast. austr. Kod. Cyw. art. 527 i nast. Kod. Cyw. Król. Kongr. art. 383 i nast. rosyj. prawa cyw. Cz. I. T. X. Zb. Praw, § 90 i nast. niem. Kod. Cyw.

§ 21.

Nie wolno zajmować ruchomości, które z mocy postanowień ustawowych wyłączone są z pod egzekucji.

Wykaz tych przedmiotów uwidoczniony jest w załączniku do niniejszego §-u.

§ 22.

Egzekucję przeciw opieszałym płatnikom należy przeprowadzać w ten sposób, aby zabezpieczyć interesy Skarbu Państwa, a z drugiej strony uniknąć narażenia egzystencji gospodarczej płatników.

W tym celu należy zająć najpierw znajdującą się u płatnika gotówkę, kosztowności, klejnoty, papiery wartościowe i wogóle cenniejsze przedmioty, które łatwo dadzą się przenieść, a rzeczy zbytkowne przed potrzebnemi. Gdyby takich przedmiotów nie znaleziono, należy zająć inne ruchomości należące do płatnika.

Urządzenie domowe, a w szczególności meble należy tylko wówczas zajmować, gdy dłużnik niema innego majątku ruchomego, którego zajęcie zabezpieczyłoby dostateczne pretensje Skarbu.

§ 23.

Przy skierowaniu egzekucji na ruchomości, wchodzące w skład gospodarstwa zarobkowego płatnika należy przestrzegać następujących prawideł:

a) inwentarz żywy i martwy, służący do prowadzenia gospodarstwa rolnego, może ulegać zajęciu tylko w wypadkach, gdy płatnik posiada nadwyżkę inwentarza ponad ilość niezbędną do prowadzenia zwyczajnego gospodarstwa. W żadnym wypadku nie należy zajmować takiego inwentarza, bez którego prowadzenie zwyczajnego gospodarstwa rolnego byłoby niemożliwe, wyjąwszy gdyby dłużnik wyraził pisemnie zgodę na zajęcie i sprzedaż tegoż,

b) zapasy zboża, siana, słomy, i innych ziemiopłodów, niezbędnych dla najbliższych zasiewów i utrzymania ludzi roboczych oraz inwentarza roboczego w gospodarstwie rolnem nie ulegają zajęciu, wyjąwszy, gdy dłużnik wyraził piśmiennie zgodę na zajęcie i sprzedaż takich zapasów.

Nie ulegają również zajęciu zapasy nawozów.

Ilość inwentarza martwego i żywego oraz zapasów, konieczną do prowadzenia gospodarstwa rolnego, ma w wypadkach wątpliwych ustalić organ egzekucyjny protokólarnie, po wysłuchaniu opinji fachowych rzeczoznawców-rolników, uwzględniając warunki gospodarcze objektu.

O ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe, ulegają zajęciu przedewszystkiem zapasy wytworów i towarów, a w braku tychże lub w razie niewystarczalności tychże na

zabezpieczenie należności Skarbu, zająć należy inwentarz, jednakże z wyłączeniem urządzenia i przedmiotów, niezbędnie potrzebnych do prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 24.

Zajęcie towarów oddanych do transportu przedsiębiorstwom przewozowym (kolejowym, żeglugowym i inn.) należy przedsiębrać tylko wtedy, gdy skierowanie egzekucji na inny majątek dłużnika było bezskuteczne, lub gdy zebrane przez władzę egzekucyjną dane o majątku dłużnika wskazują, że bez zastosowania tego środka, ściągnięcie należności skarbowej byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione.

Organa egzekucyjne winny przestrzegać przytem, aby zajęcie przesyłek nie następowało podczas transportu, lecz było dokonywane przed wysłaniem ich przez stacje lub przed wydaniem ich odbiorcy po przybyciu przesyłek do stacji przeznaczenia.

Przedmioty ulegające zepsuciu lub tracące na wartości wskutek ich dłuższego przechowywania, albo przedmioty, których przechowywanie byłoby połączone z kosztami niewspółmiernie wysokiemi w stosunku do ich wartości, należy zajmować tylko w braku innych przedmiotów podlegających zajęciu.

§ 25.

Wszystkie protokóły zajęcia ruchomości, dokonanego przez organa skarbowe, a nie przez organa samorządowe, winny być stwierdzone własnoręcznym podpisem Naczelnika Władzy egzekucyjnej na dowód, że sprawdził on i w razie potrzeby wyłączył ruchomości nie podlegające egzekucji.

§ 26.

Jeżeli ruchomości dłużnika zostały już zajęte sądownie lub administracyjnie na rzecz osób trzecich, winien organ egzekucyjny, nie przystępując do ich zajęcia uczynić o tem wzmiankę w protokóle swej czynności i zdać sprawę władzy egzekucyjnej.

W wypadku powyższym zająć należy tylko te przedmioty, które jeszcze nie zostały zajęte.

§ 27.

Jeżeli ktokolwiek zarzuca, iż trzecie osoby mają pretensje do przedmiotów, które organ egzekucyjny ma zamiar zająć, a niema innych przedmiotów podlegających zajęciu, winien organ egzekucyjny przeprowadzić zajęcie, lecz zarazem w protokóle zajęcia zanotować na podstawie natychmiast wdrożonych dochodzeń, następujące okoliczności:

a) co do których przedmiotów i na czyją rzecz (imię i nazwisko, oraz miejsce zamieszkania) zgłoszono pretensje o wyłączenie,

b) jakie dowody (świadkowie, dokumenty i t. p.) żądający wyłączenia ofiarować może w celu wykazania swych pretensji.

Zarazem organ egzekucyjny oznajmić ma dłużnikowi i żądającemu wyłączenia, względnie tej osobie, która w imieniu uprawnionego podniosła to żądanie, że względem przedmiotów, których wyłączenia żądano, tak długo nie będą prowadzone dalsze kroki egzekucyjne, aż władza egzekucyjna orzeknię o tem roszczeniu.

Protokóły zajęcia spisane starannie z uwzględnieniem powyższych postanowień, należy natychmiast przedkładać administracyjnej władzy egzekucyjnej.

Władza egzekucyjna wdrożyć ma bezzwłocznie dalsze dochodzenia zmierzające do zupełnego wyjaśnienia stanu sprawy (żądanie dokumentów dowodowych i przesłuchanie świadków), i jeżeli żądający wyłączenia wykazał słuszność swych roszczeń za pomocą świadków lub dokumentów, ma władza egzekucyjna natychmiast zarządzić wyłączenie z pod egzekucji dotyczących przedmiotów i o tem bezzwłocznie zawiadomić dłużnika oraz osobę żądającą wyłączenia.

Na skargę o wyłączenie, którą zgłoszono już po zajęciu ma władza egzekucyjna w każdym wypadku natychmiast zarządzić wstrzymanie postępowania egzekucyjnego aż do zbadania stanu sprawy.

Jeżeli żądający wyłączenia, nie podniósłszy poprzednio swych roszczeń w drodze pozasądowej, lub nie oczekując orzeczenia władzy egzekucyjnej wniesie skargę do Sądu, należy egzekucję wstrzymać oraz niezwłocznie i bezpośrednio zakomunikować o tem właściwemu oddziałowi Prokuratorji Generalnej przy dołączeniu aktów sprawy.

§ 28.

Równocześnie z zajęciem należy dokonać opisania i oszacowania wartości zajętych przedmiotów i uwidocznić to w protokóle zajęcia.

Każda rzecz zajęta winna być opisana według jej nazwy, rodzaju i znamion odróżniających ją od innych rzeczy tego samego rodzaju, a w miarę potrzeby według wagi i miary, zaś kruszce i metale szlachetne według próby.

Skrobania w protokóle zajęcia są niedopuszczalne, — winien on być sporządzony czytel-

nie, bez poprawek i przekreślań. Dłużnik i osoby biorące udział w egzekucji mogą czynić organowi egzekucyjnemu uwagi i proponować zmiany w opisaniu. O ile nie zostaną uwzględnione, winien organ egzekucyjny zanotować w protokóle zajęcia przyczyny nieuwzględnienia zaproponowanych zmian.

Wartość każdego zajętego przedmiotu określi organ egzekucyjny, po wysłuchaniu dłużnika.

W razie sporu co do wartości przedmiotu, należy na żądanie dłużnika i na jego koszt powołać do oszacowania znawców.

Organ egzekucyjny ma przestrzegać, by oszacowania nie dokonywano niewspółmiernie nizko w stosunku do rzeczywistej wartości zajętego przedmiotu.

§ 29.

Zajęte przedmioty po umieszczeniu na nich znaku urzędowego zajęcia w sposób nieszkodliwy, oraz po ostrzeżeniu dłużnika co do skutków karnych, jakie pociąga za sobą usunięcie lub zamiana zajętych przedmiotów, — należy z reguły pozostawić pod jego dozorem lub dozorem zaufania godnej trzeciej osoby, którą wyznaczy organ egzekucyjny.

Przyjęcie pod dozór winno być stwierdzone przez dozorcę podpisem w protokóle zajęcia.

Organ egzekucyjny ma poinformować dozorcę, że nie wolno mu używać rzeczy zajętych ani ich komu innemu powierzać, lecz że jest obowiązany osobiście mieć nad nim należytą pieczę.

O ile dozór pociąga za sobą koszty, mają one być pokryte z ceny uzyskanej ze sprzedaży zajętych ruchomości, a jeżeli licytacja nie dojdzie do skutku pokryć koszty winien bezpośrednio dłużnik.

§ 30.

Zajęte ruchomości należy niezwłocznie przenieść na skład:

a) gdy płatnik nie daje rękojmi sumiennego przechowania zajętych ruchomości,
b) gdy według sprawdzonych informacji posiadanych przez władzę egzekucyjną, płatnik rozporządza dostatecznemi środkami, lecz uchyla się złośliwie od obowiązku podatkowego,
c) gdy oddanie ruchomości pod nadzór innych osób nie może być dokonane z braku zaufania do nich,
d) gdy nikt dozoru przyjąć nie chce, wreszcie,
e) gdy zachodzi uzasadniona obawa bojkotu akcji egzekucyjnej w miejscu dokonanego zajęcia.

Unikać należy w miarę możności przenoszenia na skład urządzenia domowego.

W innych wypadkach między dniem zajęcia, a dniem ewentualnego przeniesienia ruchomości na skład, ma być zasadniczo zachowany termin trzydniowy.

§ 31.

Protokół zajęcia poza opisaniem i oszacowaniem zajętych przedmiotów (§ 28 inst.) powinien zawierać:

1) dokładne oznaczenie czasu i miejsca sporządzenia,
2) wyszczególnienie tytułu egzekucyjnego,
3) imiona i nazwiska osób, które uczestniczyły w czynności egzekucyjnej z zaznaczeniem, czy zajęcia dokonano w obecności dłużnika, czy też w jego nieobecności, a także w obecności jakich świadków względnie rzeczoznawców,
4) podpisy osób biorących udział w egzekucji z nadmienieniem, że protokół podpisany został po odczytaniu go obecnym,
5) podpis osoby, której oddano zajęte przedmioty pod dozór.

Jeżeli nie uczyniono zadość jednemu z powyższych warunków, należy w protokóle podać przyczyny.

§ 32.

Organ egzekucyjny po dokonaniu zajęcia i oszacowaniu oznaczy termin sprzedaży zajętych ruchomości, czas i miejsce dokonać się mającej licytacji, przyczem ma mieć na względzie najkorzystniejsze dla dłużnika warunki.

§ 33.

Termin sprzedaży zajętych ruchomości nie może być wcześniej wyznaczony jak po upływie trzech tygodni od dnia ich zajęcia.

Termin sprzedaży należy ogłosić publicznie najmniej na 7 dni przed terminem licytacji. Ogłoszenia o licytacji winny być bezwarunkowo umieszczone na zewnątrz lokalu, w którym odbyć się ma licytacja we właściwym Urzędzie gminnym (Magistracie) i w lokalu władzy egzekucyjnej.

Rzeczy ulegające szybkiemu zepsuciu lub takie, których przechowanie przez czas dłuższy pociąga za sobą znaczne i niewspółmierne do ich warzości koszty, lub gdy dłużnik wyrazi na

to swą zgodę, mogą być sprzedawane w krótszym niż trzechdniowym terminie.

§ 34.

Sprzedaż przedmiotów zajętych u rolników nie może mieć miejsca podczas siewów zwyczajnych na wiosnę i w jesieni, za każdym razem przez 2 tygodnie i podczas żniw przez cztery tygodnie. Czas siewów i żniw przyjąć należy według stosunków miejscowych.

§ 35.

Licytacja odbywa się w obecności przedstawiciela policji miejscowej lub zarządu gminnego w dniach powszednich i w miejscu, gdzie się znajdują zajęte ruchomości.

§ 36.

Licytacji należy zaniechać, skoro dłużnik lub kto inny za niego złoży całą należność wraz z karami odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi. Należy ją wstrzymać, gdy dłużnik wykaże się urzędowym aktem udzielenia odroczenia lub rozłożenia na raty zaległej kwoty.

§ 37.

Licytacja uważaną jest za niedoszłą do skutku:

1) gdy do licytacji stanęła tylko jedna osoba kupująca,

2) jeżeli nikt z obecnych nie poda ceny wyższej ponad oszacowanie.

W powyższych wypadkach—wyznacza się ponowny termin licytacyjny, przyczem stosować się należy do przepisów obowiązujących dla wyznaczenia pierwszego terminu.

Gdy mają być sprzedane rzeczy ulegające szybkiemu zepsuciu licytacja w dalszym ciągu trwać może i w dniach następnych.

§ 38.

Licytację przeprowadza i kieruje nią organ egzekucyjny.

Przed rozpoczęciem licytacji ma on sprawdzić czy ilość, jakość i rodzaj przedmiotów wystawionych na sprzedaż, zgodne są z protokółem zajęcia i opisania — oraz czy ogłoszenia, o których jest mowa w § 33 nin. instr., zostały prawidłowo podane do publicznej wiadomości.

§ 39.

Organ egzekucyjny ma oświadczyć obecnym, że ruchomości sprzedane będą tylko za gotówkę najwyżej dającemu, z obowiązkiem natychmiastowego ich zabrania.

Porządek, w jakim pojedyńcze przedmioty będą sprzedawane oznaczy organ egzekucyjny, przyczem może uwzględnić życzenie dłużnika.

Zajęte przedmioty należy wywoływać pojedyńczo, albo partjami, jeżeli są sprzedawane większe ilości tego samego rodzaju przedmiotów.

§ 40.

Organ egzekucyjny wywołuje przy każdym przedmiocie cenę szacunkową tegoż.

Nie wolno uwzględniać na pierwszej licytacji ofert na kwoty niższe od ceny oszacowania. Jeżeli nikt z obecnych nie zaofiaruje ceny wyższej, należy wyznaczyć nowy termin licytacyjny.

W drugim terminie licytacyjnym rozpoczyna się licytację od ceny zaofiarowanej, przyczem zajęte przedmioty mogą być sprzedane poniżej ceny oszacowania; jednak przedmioty ze złota i srebra nie mogą być sprzedawane za cenę niższą od wartości kruszcu.

§ 41.

Licytację należy tak długo prowadzić, dopóki licytanci zgłaszają wyższe jeden od drugiego oferty.

Przybicie ceny kupna na rzecz najwyżej dającego następuje wówczas, skoro mimo trzykrotnego wezwania, żaden z licytantów nie zgłasza wyżej oferty.

Jeżeli nabywca nie składa aż do zamknięcia licytacji ceny kupna, należy na tej samej licytacji ponownie wywołać te same przedmioty, jednak ten, kto poprzednio podał najwyższą ofertę lecz ceny przybicia nie złożył, jest od ponownej licytacji wyłączony.

§ 42.

Licytację co do danego dłużnika zamyka się, skoro uzyskana kwota wystarcza na zaspokojenie pretensji skarbowych i pokrycia kosztów egzekucyjnych.

Zamknięcie licytacji ogłasza organ egzekucyjny.

Jeżeli kwota uzyskana z licytacji części zajętych przedmiotów pokryła należność przypadającą od dłużnika, należy niesprzedane rzeczy wydać dłużnikowi.

§ 43.

Z przeprowadzonej licytacji ma organ egzekucyjny sporządzić protokół, który winien zawierać:

1) imię i nazwisko oraz charakter służbowy organu egzekucyjnego, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania rzeczoznawców, jeżeli byli do licytacji powołani;

2) miejsce i czas odbytej licytacji;

3) czas rozpoczęcia przetargu i zamknięcia licytacji;

4) wykaz przedmiotów wywołanych z podaniem pozycji protokółu ich zajęcia;

5) cenę wywołaną;

6) najwyższą uzyskaną ze sprzedaży kwotę;

7) imię i nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy;

8) podpisy organu egzekucyjnego, organu policji, względnie zwierzchności gminnej, które brały udział w licytacji, tudzież nabywcy przedmiotu sprzedanego.

§ 44.

Oprócz postanowień zawartych w niniejszej instrukcji, należy stosować niewyczerpane przez nią postanowienia obowiązujących przepisów dzielnicowych, a w szczególności przepisy o egzekucji majątku nieruchomego, wierzytelności i innych praw dłużnika zabezpieczonych hipotecznie, tudzież przepisy o przymusowej administracji majątku nieruchomego i o sekwestracji dochodów z tegoż (§ 16 p. 2 i 3 nin. instr.), a mianowicie:

a) na obszarze b. Królestwa Kongresowego; przepisy egzekucji z nieruchomości i z jej dochodów, zamieszczone w decyzji Komisji Skarbu z 11, 23 maja 1839 r. (Zb. Przep. Adm. Wydz. Skarbu T. IV wyd. z r. 1866 № 29) i w T. V Zb. Praw ros. wyd. z roku 1893 art. 281 i nast. (tłómaczenie urzędowe Min. Sk. z 1918 r.).

b) na obszarze b. dzielnicy austryjackiej, przepisy zamieszczone w dodatku do dziennika rozp. b. austr. Min. Sk. Nr. 6 z 1899 r. Nr. 10 z r. 1910.

c) na obszarze b. dzielnicy pruskiej przepisy zamieszczone w rozporządzeniu b. ces. niem. z 15-II. 1899 r. Zb. Pr. str. 545 i w rozp. wyk. z 28 II. 1899 r.

d) na obszarze b. cyw. Zarządu Ziem Wschodnich, przepisy zamieszczone w rozporządzeniu Kom. Gen. z 8.III 1920 r. (Dz. U. C. Z. Z. W. № 22, poz. 544).

§ 45.

O ile władze egzekucyjne nie są w możności ściągnąć należności skarbowej środkami określonemi w niniejszej instrukcji, obowiązane są zwrócić się z odpowiedniemi wnioskami do swych bezpośrednio przełożonych władz skarbowych II instancji.

Warszawa, dnia 17 maja 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Załącznik do § 2 instrukcji egzekucyjnej.

Wyłączone są z pod zajęcia:

I. Sumy złożone na książeczki oszczędnościowe P. K. O. do wysokości dwóch tysięcy pięciuset złotych.

§ 15 Rozp. Prez. Rzeczypospolitej z 27.VI. 1924 r. (Dz. U. R. P. № 55, poz. 545).

II. Na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej:

1) codziennie używane ubranie, niezbędne stosowanie do pory roku,

2) bielizna i sprzęty gospodarskie w ilości niezbędnej dla dłużnika i jego rodziny do codziennego użytku,

3) pościel tychże osób i łóżka,

4) znajdujące się w domu zapasy żywności i opału w ilości potrzebnej na utrzymanie domu w ciągu miesiąca,

5) obrazy święte, nie mające szat ani ozdób kosztownych,

6) papiery familijne i inne pisma należące do dłużnika, wyjąwszy obligi, akcje, obligacje i t. p. papiery procentowe,

7) niezbędne umundurowanie osób, będących w służbie czynnej,

8) ruchomości, uznane przez prawo cywilne za przynależność majątków nieruchomych,

9) ruchomości włościan, uznane za niezbędne w gospodarstwie włościańskiem,

10) konie, powozy, uprząż i inne rekwizyty stacji pocztowej wymienione w kontrakcie, zawartym przez utrzymującego stację pocztową ze Skarbem Państwa na utrzymanie stacji, przedmioty te nie ulegają zajęciu i sprzedaży za długi utrzymującego stację pocztową, przez cały czas trwania powyższego kontraktu.

Art. 973 ust. post. cyw. z 1864 r. i ros. ustawy post. cyw. T. XVI, cz. I, str. 213, rozp. Kom. Gen. Z. Wsch. z 15.V. 1919 r. (Dz. U. C. Z. Z. W. № 4, poz. 23), art. 7 rozp. Kom. Gen. z 8.III. 1920 r. Dz. U. № 22, poz. 544.

11) przedmioty, które na zasadzie miejscowego prawa cywilnego uznane są za nieruchomość z przeznaczenia,

12) wkładki oszczędnościowe w gminnych kasach pożyczkowo-oszczędnościowych z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 1083 Ust. Postęp. Cyw.

Art. 1551 ust. post. cyw. dla Król. Kongr. i ust. post. cyw. T. XVI, cz. I. Rozp. Prez. Rzeczypospolitej z 30.XII. 1924 r. (Dz. U. R. P. № 118, poz. 1069) i § 12 rozp. Min. Spraw Wewn. z 13.III. 1925 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 239).

Uwaga: Według art. 524 Kod. Cyw. dla Król. Kongr. przedmioty przez właściciela nieruchomości w niej umieszczone do użycia i eksploatacji tej nieruchomości, są nieruchome z przeznaczenia.

Są tedy nieruchome z przeznaczenia, gdy je właściciel do użytku i eksploatacji nieruchomości umieścił:

zwierzęta, przeznaczone do uprawy,
narzędzia rolnicze,
nasiona dane dzierżawcom lub cząśnikom,
gołębie w gołębnikach,
króliki w zagrodach,
ule z pszczołami,
ryby w stawach,
prasy, kotły, alembiki, kadzie i beczki,
narzędzia potrzebne do prowadzenia kuźni,
papierni i innych fabryk,
słoma i nawozy.

Są także nieruchome z przeznaczenia wszelkie przedmioty ruchome, przywiązane na zawsze do nieruchomości przez właściciela.

W/g art. 525 powoł. Kod. Cyw., uważa się, że właściciel przywiązał przedmioty ruchome do nieruchomości na zawsze gdy przymocowane są do niej na gips wapno lub cement, albo gdy nie mogą być odłączone bez ich złamania i uszkodzenia lub bez zniszczenia lub uszkodzenia części nieruchomości do której są przymocowane.

Zwierciadła w mieszkaniu uważa się za ustawione na zawsze, jeżeli podstawa, na której są osadzone, stanowi całość z boazerją. To samo stosuje się do obrazów i innych ozdób.

Co się tyczy posągów są one nieruchomością, gdy umieszczone są we wnęce umyślnie dla nich urządzonej, chociażby mogły być usunięte bez połamania lub uszkodzenia.

Uwaga: W/g art. 387 ust. ros. przynależnościami gruntu są wszystkie płody znajdujące się na powierzchni ziemi i wszystkie skryte we wnętrzu ziemi minerały i inne kopaliny.

W/g art. 388 ust. ros. przynależnościami fabryk są wszystkie zabudowania fabryczne, narzędzia, instrumenty, ziemie, lasy, pokosy, rudy, pokłady soli, rurociągi, oraz wszelkie kopaliny.

W/g art. 389 ust. ros. przynależnościami domów są: części domów, służące do wewnętrznego lub zewnętrznego ich wykończenia oraz takie upiększenia, których nie można oddzielić od budynku bez jego uszkodzenia; tak np. marmurowe, mahoniowe i t. p. posadzki marmurowe, wykonane z bronzu lub inne kominki, cenne obicia, lustra w ścianach i t. p. Podane obok artykuły dotyczące ros. Kod. Cyw. cz. I. T. X. Zb. Pr. wyd. z 1914 r. obowiązującego na ziemiach wschodnich, utrzymanego w mocy rozp. Kom. Gen. Z. W. z 15-V. 1919 r. Dz. Urz. C. Z. Z. W. № 4 poz. 23.

III. Na obszarze b. dzielnicy austrjackiej.

a) Nie wolno skierować egzekucji na rzeczy, których prawnie uznane kościoły lub stowarzyszenia religijne w swych nabożeństwach używają, jakoteż na cząstki krzyża świętego i relikwie, z wyjątkiem oprawy tychże. Egzekucja względem oprawy krzyża świętego lub relikwij musi być tak wykonana, aby autentyki nie zostały uszkodzone.

b) Z pod egzekucji są wyjęte:

1) ubranie, łóżka, bielizna, sprzęt domowy i kuchenny a mianowicie też piece izbowe i kuchenne, o ile te przedmioty sę niezbędne dla dłużnika i członków jego rodziny, z nim w spólności domowej żyjących, tudzież dla jego służby,

2) żywność i paliwo, których potrzeba na dni 14 dla dłużnika i członków rodziny, z nim w spólności domowej żyjących, tudzież dla jego służby,

3) jedna krowa dojna, albo według wyboru dłużnika, dwie kozy lub trzy owce, a do tego zapasy żywności i ściółki potrzebne dla utrzymania tych zwierząt na czas aż do najbliższych żniw, ale jedynie o tyle, o ile te zwierzęta są niezbędnie potrzebne do wyżywienia dłużnika i członków rodziny, z nim w spólności domowej żyjących, tudzież służby jego,

4) wsparcie, udzielone dłużnikowi w naturaljach z powodu klęski, z funduszów bądźto publicznych, bądźto prywatnych,

5) z urzędników, duchownych, nauczycieli, adwokatów, notarjuszów, lekarzy i artystów, jako też u innych osób, które pracę umysłową wykonują lub do takiej pracy się przygotowują, przedmioty potrzebne do pełnienia służby, do przygotowania się i do wykonywania zawodu, jakoteż przyzwoite ubranie; również wszelkie przed-

mioty potrzebne osobom wojskowym i policji państwowej do pełnienia służby,

6) u rzemieślników i drobnych przemysłowców robotników rękodzielniczych i fabrycznych i innych osób, jakoteż u akuszerek, przedmioty niezbędne do wykonywania ich zawodu,

7) u osób pobierających płace pieniężne, które ustawa lub przywilej w całości lub w części od egzekucji uwalnia taka część znalezionej u nich gotówki, jaka odpowiada dochodom z pod egzekucji wyjętym, a przypadającym na czas od dokonanego zajęcia do najbliższego terminu płatności ich poborów,

8) gotówka pochodząca widocznie ze wsparcia lub ze zwrotnej zaliczki, którą zobowiązany z powodu klęski z funduszów publicznych lub prywatnych otrzymał,

9) sprzęty, naczynia i zapasy towarów niezbędne do prowadzenia apteki, co zresztą nie przeszkadza zaprowadzeniu administracji przymusowej,

10) książki do nabożeństwa i książki szkolne przeznaczone do użytku dłużnika i członków rodziny z nim w spólności domowej żyjących,

11) obrączki ślubne dłużnika, jego listy i inne pisma tudzież portrety rodzinne z wyjątkiem ram,

12) ordery i oznaki honorowe,

13) protezy, okulary i inne niezbędne środki pomocnicze używane z powodu cielesnych ułomności, o ile te przedmioty przeznaczone są do użytku dłużnika i jego rodziny,

14) leki, aparaty, środki żywności i inne przedmioty dostarczone dłużnikowi z publicznych lub prywatnych środków celem zwalczania choroby.

c) Nie podlegają również zajęciu przedmioty, które fizycznie z nieruchomością są połączone lub służą do utrzymania jej w stanie zdatnym do użytku albo dla jej bezpieczeństwa, jak np. wiadra przy studniach, narzędzia ogniowe i t. p. W gospodarstwach rolnych nie podlegają zajęciu przedmioty do prowadzenia gospodarstwa nieodzownie potrzebne.

§§ 250—251 austr. ord. egz. Dod. do Dz. Rozp. aust. Min. Sk. № 6 z 1899 r. Rozp. austr. M. Sk. z 7.VII. 1914 r. Dz. Rozp. № 231 str. 814 i nast. z 1914 r.

Względem przynależności nieruchomości, wolno wprowadzać egzekucję, jedynie razem z egzekucją względem samej nieruchomości.

Niema osobnej egzekucji względem przynależności górniczej i przynależności okrętów i spławów.

§ 252 austr. ord. egz.

Uwaga: Pod przynależnością rozumie się przedmiot z rzeczą trwale złączony. Zalicza się tu nie tylko przyrost rzeczy, dopóki od niej nie została odłączona, ale także i rzeczy poboczne, bez których rzecz główna nie może być użytkowana lub które przez ustawę albo właściciela do stałego użytkowania z rzeczą główną zostały przeznaczone.

Wg. § 294 austr. Kod. Cyw.

Trawa, drzewo, owoce i wszystkie przedmioty użytkowe, które ziemia ze swej powierzchni wydaje, są nieruchomością dotychczas, póki nie zostały odłączone od ziemi. Nawet ryby w stawie i zwierzyna w lesie, stają się dopiero wówczas ruchomością, jeżeli zostały złowione, a zwierzyna, jeżeli została schwytana lub upolowana.

§ 295 austr. Kod. Cyw.

Zboże, drzewo, pasza dla bydła i wszystkie chociaż już zebrane płody, jakoteż wszystkie bydło, tudzież wszystkie narzędzia i sprzęty należące do nieruchomości, dotychczas stanowią nieruchomość, póki służą do prowadzenia normalnego gospodarstwa.

Nowogródzki
Urząd Wojewódzki

№ 2937/PR/I

Nowogródek, dnia 5 lipca 1926 r.

Do
wszystkich Panów Starostów Województwa Nowogródzkiego.

Powyższy odpis przesyła się do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) M. Parfjanowicz
Wice-Wojewoda.

Ruch służbowy

za czas od 1 do 30 czerwca 1926 roku.

I. Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

w Urzędzie Wojewódzkim

Przeniesieni: Starosta baranowicki, Tadeusz Kwieciński, dekretem Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja r. b. Nr. AP. 4278 przeniesiony ze względów służbowych w charakterze urzędnika administracyjnego I kategorji w VI st. sł. do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku.

Zwolnieni: Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Józef Mokrzyski, dekretem Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 22.V r. b. Nr. AP. 4051, zwolniony ze służby państwowej na podstawie art. 116 ustawy o służbie cywilnej.

Zmarli: Prowizoryczny urzędnik IX st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Kazimierz Drobiszewski zmarł w Nowogródku w dn. 10 czerwca r. b.

w Starostwie Baranowickiem

Poruczenie kierownictwa Starostwa: Dekretem Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 21 maja r. b. Nr. AP. 4277 zostało poruczone kierownictwo Starostwa w Baranowiczach Referendarzowi w VII st. sł. Antoniemu-Ignacemu Kulwieciowi.

w Starostwie Nowogródzkiem

Zmarli: Prow. urzędnik XI st. sł. Karol Czemierzewski zmarł w dniu 26 czerwca r. b.

II. Etat Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Zwolnieni: Prowizoryczny Komisarz Ochrony Lasów obwodu stołpeckiego Mieczysław Dąbrowa, zwolniony ze służby z dn. 30 czerwca 1926 r. na podstawie art. 62 ustawy o służbie cywilnej.

Urzędnik VIII st. sł. Zygmunt Gieysztor, p. o. Komisarza Ochrony Lasów obwodu nieświeskiego, zwolniony ze służby z dn. 30 czerwca 1926 r. na podstawie art. 116 ustawy o służbie cywilnej.

III. Etat Ministerstwa Robót Publicznych

Dopuszczono do praktyki: Piotr Baranowicz, zam. w Nowogródku w myśl art. 12 ustawy o służbie cywilnej dopuszczony został do służby przygotowawczej I kategorji w Oddziale Architektoniczno-Budowlanym Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Nowogródku.

Zwolnieni: Prak. III kat. XI st. sł. w referacie Grobownictwa Wojennego przy Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych Bazyli Rawiński, zwolniony ze służby z dniem 30 czerwca 1926 r.

Ogłoszenia Wojewódzkiego Urzędu Nowogródzkiego.

1) Zawiadamia się, że z dniem 13 czerwca rb. została zaprowadzona służba telegraficzna i telefoniczna w agencji pocztowej Miżewicze, pow. Słonimskiego.

2) że w agencji pocztowej Nowa Mysz, pow. Baranowickiego, została zaprowadzona służba telegraficzna i telefoniczna,

3) że w agencji pocztowej Dworzec, powiatu Nowogródziego, zostala zaprowadzona służba telefoniczna i telegraficzna.

OGŁOSZENIA OKRĘGOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W GRODNIE.

OGŁOSZENIE.

Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na na posiedzeniu jawnem w dniu 1 kwietnia 1926 roku postanowiła:

1) wnioski gospodarzy okolicy Połuże, wsi Połuże i wsi Anciuszki, położ. w gm. Ejszyskiej, pow. Lidzkim, złożone w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Lidzie w dn. 14 i 18 listopada 1925 r. o wdrożeniu postępowania scaleniowego, zbadane przez Komisarża Ziemskiego na powiat Lidzki w myśl przepisów art. 16 znowelizowanej Ustawy z dnia 31-VII. 1923 roku o scaleniu gruntów, — zatwierdzić.

2) Ustalić ogólny obszar scaleniowy o powierzchni około 475 ha, składający się a) z gruntów okolicy Połuże, o obszarze około 204 ha, b) gruntów ukazowych i nabytych wsi Połuże, o obszarze około 132 ha, c) z gruntów ukazowych i nabytych wsi Anciuszki, o obszarze około 104 ha, d) z części gruntów folw. „Mejnaliszki" własność Edmunda Kuncewicza, o obszarze około 15 ha, w celu usunięcia szachownicy, e) z części gruntów folwarku „Białopiętry" własność Zenona Kuncewicza o obszarze około 15 ha i f) z części gruntów okolicy Krupowiesy, o obszarze około 5 ha.

3) Nakazać jednocześnie postępowanie scaleniowe na wyżej pomienionym obszarze,

4) W myśl art. 7 wyżej cytowanej Ustawy dokonać podziału i regulacji wspólnego pastwiska wsi Anciuszki i folw. Mejnaliszki, objętego obszarem scaleniowym.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 8 czerwca 1926 r.

Prezes Okręgowego Urz. Ziem. w Grodnie
(—) St. Łączyński.

OGŁOSZENIE.

Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu jawnem w dniu 1 kwietnia 1926 r. postanowiła: zatwierdzić wniosek gospodarzy okolicy Nosowicze, gm. Raduńskiaj, pow. Lidzkiego, z dnia 18 grudnia 1925 r. o wdrożeniu postępowania scaleniowego gruntów tejże okolicy o obszarze około 347 ha, położonych w trzech kompleksach. Nakazać postępowanie scaleniowe na pomienionym obszarze.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 8 czerwca 1926 roku.

Prezes Okręgowego Urz. Ziem. w Grodnie
(—) St. Łączyński.

OGŁOSZENIE.

Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu jawnem w dniu 31 marca 1926 r. postanowiła: zatwierdzić wniosek gospodarzy zaścianka Możejkowszczyzna, gm. Żyrmuńskiej, pow. Lidzkiego, z dnia 1 października 1925 r. o wdrożeniu postępowania scaleniowego gruntów tegoż zaścianka, nabytych w drodze kupna przez gospodarzy pomienionego zaścianka w r. 1921 z dóbr Żyrmuny o ogólnym obszarze około 184 ha.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 30 maja 1916 roku.

Prezes
Okręgowego Urz. Ziem. w Grodnie
(—) St. Łączyński.

OGŁOSZENIE.

Na zasadzie art. 19 Ustawy z dnia 11-VIII. 23 r. niniejszem Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie wzywa p. Helenę Kotwicką właścicielkę majątku Smolczyce, w gminie Korelickiej, pow. Nowogródzkim położonego, po odbiór orzeczenia Okr. Kom. Ziem. z dnia 26-V. 26 r. w sprawie likwidacji serwitutu wsi Wielkie-Tupały tejże gminy i powiatu.

w/z Prezesa
Naczelnik Wydziału Technicznego,
(—) Trautsolt.

OGŁOSZENIE.

Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu jawnem 25 lutego 1926 roku

postanowiła:

1) wniosek mieszkańców wsi Bandziszki, położ. w gminie Ejszyskiej, pow. Lidzkim, z dn. 10 września 1925 roku o wdrożeniu postępowania scaleniowego gruntów ukazowych tejże wsi, zbadany przez Komisarza Ziemskiego na powiat Lidzki w dniu 25 listopada 1925 roku, w myśl art. 15 Ustawy z dnia 31-VII. 1923 roku o scalaniu gruntów, — zatwierdzić.

2) Ustalić obszar scaleniowy, składający się z gruntów ukazowych wsi Bandziszki, położonych w dwóch kompleksach o powierzchni około 118 ha.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 18 kwietnia 1926 roku.

Prezes
Okręgowego Urz. Ziem. w Grodnie
(—) *St. Łączyński.*

OGŁOSZENIE.

Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu jawnem w dniu 29 stycznia 1926 r.

postanowiła:

zatwierdzić wniosek Komisarza Ziemskiego na powiat Lidzki z dnia 16 grudnia 1925 roku o wdrożeniu scalenia gruntów okolicy Półstoki, położ. w gminie Ejszyskiej, pow. Lidzkim.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 17 marca 1926 roku.

Prezes
Okręgowego Urz. Ziem. w Grodnie
(—) *St. Łączyński.*

OGŁOSZENIE.

Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu jawnem w dniu 31 marca 1926 r. postanowiła: zatwierdzić wniosek gospodarzy okolicy „Bohdzie" gminy i powiatu Lidzkiego o wdrożeniu postępowania scaleniowego gruntów tejże okolicy, zbadany przez Komisarza Ziemskiego na powiat Lidzki, w myśl przepisów art. 16 znowelizowanej Ustawy z dn. 3.VII. 1923 r. o scaleniu gruntów. Ustalić obszar scaleniowy o ogólnej powierzchni około 155 ha składający się z gruntów szlacheckich okolicy „Bohdzie" o obszarze 152.50 ha, z gruntów nabytych przez Kazimierza Wołowickiego, mieszk. okol. „Bohdzie" około 2 ha i z gruntów Dominika Kalinowskiego, zam. we wsi „Pocielowce", nabytych z okol. „Bohdzie" około 0.50 ha. Nakazać jednocześnie postępowanie scaleniowe na wyżej pomienionym obszarze.

Orzeczenie powyższe uprawocniło się z dniem 2 czerwca 1926 roku.

Prezes
Okręgowego Urz. Ziem. w Grodnie
(—) *St. Łączyński.*

WYKAZ

Stowarzyszeń zalegalizowanych w czerwcu r. b.

Dnia 2/VI. 1926 r. Nr. 550/67. Kółko rolnicze w Opieczkach, pow. Stołpeckiego.

" " " Nr. 551/68. Koło młodzieży wiejskiej w Łapkach, pow. Stołpeckiego.

" " " Nr. 552/69. Towarzystwo ochotniczej straży pożarnej w Kopciowszczyźnie, powiatu Nieświeskiego.

" " " Nr. 553/70. Towarzystwo hodowców drobiu ziemi Nowogródzkiej w Nowogródku.

" " " Nr. 554/71. Nowogródzkie Towarzystwo Wydawnicze w Nowogródku.

" " " Nr. 555/72. Towarzystwo ochotniczej straży pożarnej w Żerebkowiczach, pow. Baranowickiego.

" " " Nr. 556/73. Towarzystwo ochotniczej straży pożarnej w Nieświeżu.

Dnia 2-VI. 1924 r. Nr. 557/74. Koło młodzieży wiejskiej w Markuciach gm. Mytlańskiej, pow. Lidzkiego.

" " " Nr. 558/75. Związek okręgowy straży pożarnych pow. Nieświeskiego w Nieświeżu.

" " " Nr. 559/76 Koło młodzieży wiejskiej we wsi Słobodzie, pow. Stołpeckiego.

" " " 560/77 Towarzystwo ochrony zdrowia ludności żydowskiej w Polsce (oddział w Słonimie).

" " " Nr. 561/78 Polska Macierz Szkolna (Koło w Słonimie).

" " " Nr. 562/79 Centralny związek rzemieślników żydów w Polsce (Odział w Lipniszkach, pow. Lidzkiego).

" " " Nr. 563/80 Centralny związek drobnych kupców ży-

dów (Oddział w Baranowiczach).

Dnia 2/VI. 1926 r. Nr. 564/81 Centralny związek drobnych kupców żydów (Oddział w Iwieńcu pow. Wołożyńskiego).

" " " Nr. 565/82 Liga Morska i rzeczna (oddział w Słonimie).

" " " Nr. 566/83 Związek polskiego nauczycielstwa szkół powszechnych w Polsce (oddział w Cyrynie, pow. Nowogródzkiego).

" " " Nr. 567/84 Liga obrony powietrznej Państwa (Komitet Wojewódzki w Nowogródku).

" " " Nr. 568/85 Straż Narodowa (Oddział w Derewnie, pow. Stołpeckiego).

Dnia 4/VI. 1926 r. Nr. 569/86 Wojewódzki komitet pomocy młodzieży ademickiej w Nowogródku.

Dnia 30/VI. 1926 r. Nr. 570/87 Towarzystwo ochotniczej straży pożarnej w Liskowie (pow. Nieświeskiego).

" " " Nr. 571/88. Towarzystwo ochotniczej straży pożarnej w Horodzieju, powiatu Nieświeskiego.

" " " Nr. 572/89. Towarzystwo ochotniczej straży ogniowej w Delatyczach, pow. Nowogródzkiego.

" " " Nr. 573/90. Kółko Rolnicze w Mołczadzi, pow. Baranowickiego.

" " " Nr. 574/91. Gminne kółko Łowieckie w Ejszyszkach, siedziba w Janiszkach.

" " " Nr. 575/92. Towarzystwo dobroczynne bezprocentowych pożyczek przy oddziale związku kupców w Rakowie.

" " " Nr. 576/93. Koło młodzieży wiejskiej w Krętym-Brzegu, pow. Nieświeskiego.

Edykta o zaginionych osobach wojskowych,

nadesłane przez P. K. U. Słonim i Baranowicze.

1) Szereg. b. arm. ros. **Dryk Prokop**, syn Tymoteusza i Anny, ur. w r. 1880, we wsi Nowosiołki, gm. Jeremickiej, pow. Nowogródzkiego, zam. tamże. wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 103-cim Zapasowym pułku piechoty arm ros. zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej został ranny w 1917 r. i rzekomo zmarł od ran, od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się opiekun małoletnich dzieci Kiergiet Aleksander, zam. we wsi Cyżynowce, gm. Jeremickiej, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 8097/25. Inw.

2) Szereg. b. arm. ros. **Duchownik Gabryel**, syn Marka i Marji, ur. w r. 1887, we wsi Izwie-Wielkiej, gm. Koszelewskiej, pow. Nowogródzkiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 104-tym Pietrozawodzkim pułku piechoty arm. ros., zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej, rzekomo został zabity w 1914 r. około Mazurskich-Jezior, od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Anastazja Duchownik, zam. we wsi Izwie-Wielkiej gm. Koszelewskiej, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 5763/25. Inw.

3) St. szereg. b. arm. ros. **Dorofiejczyk Teodor**, syn Ignacego i Eudokji, ur. w r. 1874, we wsi Nienadowicze, gm. Kozłowszczyzna, pow. Słonimskiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 42-giej kompanji roboczej arm. ros. zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej w 1916 r. od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Paulina Dorofiejczyk, zam. we wsi Nienadowicze, gm. Kozłowszczyzna, pow. Słonimskiego.

Powołać się na L. dz. 10956.

4) Szereg. b. arm. ros. **Giercowski Szołoma**, syn Borucha i Tajby, ur. w r. 1887, we wsi Bryczyce, gm. Koszelewskiej, pow. Nowogródzkiego, zam tamże, wyzn. mojżeszowego, z zawodu kowal, ostatnio służył w 104-ym Pietrozawodzkim pułku piechoty arm. ros., zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej w 1914 r., rzekomo został zabity, od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Chienka Giercowska, zam. we wsi Bryczycach, gm. Koszelewskiej, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 6712/25. Inw.

5) Szereg. b. arm. ros. **Gołowczyc Hipolit**, syn Wasyla i Agaty, ur. w r. 1882, we wsi Ostaszyno, gm. Lubcza, pow. Nowogródzkiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 281-szym Nowomoskiewskim, pułku piechoty arm. ros., zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej w 1915 r., od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Ludmiła Gołowczyc, zam. we wsi Ostaszyno, gm. Lubcza, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 8308/25. Inw.

Szereg. b. arm. ros. **Koszko Kazimierz**, syn Jana i Agaty, ur. w r. 1887, we wsi Zasiecze, gm. Zdzięciolskiej, pow. Nowogródzkiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 118-tym Szujskim pułku piechoty arm. ros., w czasie urlopu zdrowotnego, został zabrany do niewoli niemieckiej i w czasie podróży rzekomo zmarł w Zelwie w 1915 r., od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Julja Koszko, zam. we wsi Zasiecze, gm. Zdzięciolskiej, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 10162/26. Inw.

7) Szereg. b. arm. ros. **Łaman Wasyl**, syn Jakóba i Ewy, ur. w roku 1890, we wsi Zagórze, gm. Jeremickiej, pow. Nowogródzkiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 29-tej Artyleryjskiej brygadzie arm. ros. zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej w 1914 r., rzekomo umarł w szpitalu, od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Tatjana Łaman, zam. we wsi Zagórze, gm. Jeremickiej, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 8100/25. Inw.

---

8) Chorąży b. arm. ros. **Piotuch Bazyl**, syn Onufrego i Fiewronji, ur. w r. 1892, we wsi Łazki, gm. Szczorsowskiej, pow. Nowogródzkiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu urzędnik, służył w 366-tej Grodzieńskiej drużynie arm. ros., zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej, rzekomo został zabity w 1917 r. pod m. Sucheniczy, gb. Kaukazkiej, od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się ojciec go Onufry Piotuch, zam. w os. Bajki, gm. Szczorsowskiej, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 6715/25. Inw.

9) Szereg. b. arm. ros. **Szklaryk Paweł**, syn Stefana i Marji, ur. w r. 1888, we wsi Czemioły, gm. Byteńskiej, pow. Słonimskiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 11-tym Finlandzkim pułku strzelców arm. ros., zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej, rzekomo został zabity w 1916 r. pod m. Lwowem, od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Zofja Szklaryk, zam. we wsi Czemioły, gm. Byteńskiej, pow. Słonimskiego.

Powołać się na L. dz. 12839/25 Inw.

10) Szereg. b. arm. ros. **Trofimczyk Cyprjan**, syn Jakóba i Julji, ur. w r. 1883 we wsi Koryce, gm. Koszelewskiej, pow. Nowogródzkiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 26-tym pułku artylerji arm. ros., zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej w 1915 r. od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Helena Trofimczyk, zam. we wsi Koryce, gm. Koszelewskiej, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 6166/25. Inw.

11) Szereg. b. arm. ros. **Zabienko Aleksander**, syn Andrzeja i Katarzyny, ur. w r. 1881 we wsi Ładki, gm. Jeremickiej, pow. Nowogródzkiego, zam. tamże, wyzn. prawosławnego, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 102-ej brygadzie arm. ros., zaginął bez wieści na froncie w czasie wojny światowej w 1915 r. od którego to czasu żadnej wiadomości o sobie nie daje.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Darja Zabienko, zam. we wsi Ładki, gm. Jeremickiej, pow. Nowogródzkiego.

Powołać się na L. dz. 8102/25. Inw.

Wzywa się wszystkich, ktoby wiedział o zaginięciu lub istnieniu wyżej wymienionych osób, by w ciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia niniejszych edyktów zawiadomił P. K. U. w Słonimie (referat inwalidzki).

Zastępca Komendanta P. K. U. Słonim,
(—) major Br. Balcewicz.

---

1) Szereg. b. arm. ros. **Sierżan Adam**. syn Franciszka i Anny, ur. w r. 1884, we wsi Adachowszczyzna, gm. Darewskiej, pow. Baranowickiego, zam. tamże, z zawodu rolnik, ostatnio służył w 103 Piotrozawodzkim p. p. 8 komp. i w czasie walk dnia 28-VIII. 1914 r. w Prusach Wschodnich z niemcami zaginął bez wieści.

O zasiłek po wymienionym ubiega się żona jego Elżbieta Sierżan wraz z dziećmi.

Powołać się na L dz. 5504/III. 26.

---

2) L. dz. 8771/III/25. **Dudko Dymitry**, syn Dominika i Teodory, ur. w r. 1880, we wsi Ciecierowicze, gm. Hrycewickiej, pow. Nieświeskiego i tamże ostatnio zamieszkały, z zawodu rolnik, powołany do wojska b. arm. ros. w r. 1915 w bitwie z niemcami pod Warszawą zaginął bez wieści.

Zaginiony Dudko Dymitry pozostawił żonę Annę Dudko wraz z dziećmi, starającą się o zaopatrzenie za Skarbu Państwa.

3) L. dz. 7958/III. 25. **Tomasz Gibież**, rok ur. nieznany we wsi Ucios, gm. Ostrowskiej, pow. Baranowickiego i zamieszkały tamże, powołany do wojska b. arm. ros. w r. 1915 i dotychczas nie powrócił, prawdopodobnie został zabity.

Zaginiony Tomasz Gibież pozostawił żonę Antoninę Gibież wraz z dziećmi starającą się o zaopatrzenie ze Skarbu Państwa.

4) L. dz. 4997/III. 26. **Hawrylczyk Jan**, lat 44, ur. i zam. we wsi Lubiejki, gm. Ostrowskiej, pow. Baranowickiego, powołany do wojska b. arm. ros. i wskutek odniesionych ciężkich ran w walce na froncie wołyńskim, miał umrzeć w szpitalu wojskowym № 263 w Piatigorsku.

Zaginiony Hawrylczyk Jan, pozostawił żonę, Tatjanę wraz z dziećmi, starającą się o zaopatrzenie ze Skarbu Państwa.

5) L. dz. 4623/III. 26. **Saniuk Antoni**, ur. w r. 1889 we wsi Koźlakiewicze, gm. N.-Mysza, pow. Baranowickiego i zam. tamże, ostatnio powołany w r. 1915 do wojska b. arm. ros. służył w 382 Mińskiej drużynie i w walkach pod Rygą zaginął bez wieści.

Zaginiony Saniuk Antoni, pozostawił żonę Marję Saniuk wraz z dziećmi, starającą się o zaopatrzenie ze Skarbu Państwa.

6) L. dz. 5241/III. Inw. **Rokaszewicz Michał**, syn Adama i Teresy, ur. w r. 1887, we wsi Chociaży, gm. Niedźwiedzice, pow. Baranowickiego i zam. tamże, powołany w 1914 r. do wojska b. arm. ros. i prawdopodobnie w walkach na froncie rumuńskim został zabity.

Zaginiony Rokaszewicz Michał pozostawił żonę, Krystynę Rokaszewicz wraz z dziećmi, starającą się o zaopatrzenie ze Skarbu Państwa.

Wzywa się wszystkich, którzy posiadają wiadomości o wyżej wymienionych zaginionych, mogących świadczyć o ich zaginięciu, względnie istnieniu, aby powiadomili Powiat. Komendę Uzup. w Baranowiczach w trzy miesiące od daty ogłoszenia powyższych edyktów.

Komendant P. K. U. Baranowicze,
(—) ppłk. Dziewulski.

UNIEWAŻNIA SIĘ NASTĘPUJĄCE ZAGUBIONE DOKUMENTA

Starostwo Stołpeckie.

Merta Jacek	Legit. urzędn. wyd. przez Kuratorjum Poleskiego Okr. Szkolnego Nr. 108.

Starostwo Nieświeskie.

Grochowski Antoni	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 10-III. 1923 r. L. 145/II/N roczn. 1885.
Kagan Hirsz	Dow. osob. wyd. przez Starostwo Nieświeskie dn. 17-XI. 24 r. Nr. 1047.
Rusakowicz Jan	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 3-IV. 1923 r. L. 290/II/N roczn. 1886
Łankiewicz Michał	Ks wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 5-IV. 1923 r. L. 195/II/N roczn. 1894.
Domaracki Maciej	1) Poświadcz. obywatelstwa № 9405/2 wyd. przez Starostwo Nieświeskie z dn. 12-III. 1924 r. 2) zaświadcz. moralności wyd. przez Urząd gminy Hrycewickiej Nr. 399/25.
Miksza Józef	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 26-IV. 1923 r. L. 724/II. roczn. 1897.
Sakowicz Antoni	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 25-II. 1925 r. Nr. 669/N.
Sobieszczański Stef.	1) Notarjalny odpis świadectwa szkolnego byłego V. gimnazjum w Warszawie, 2) Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze, 3) zaświadcz. notarjalne o posiadaniu stopnia oficerskiego w b. arm. ros. 4) świadectwo o ukończeniu Głównej Szkoły P. P. dla wyższych funkcjonarjuszów w Warszawie w r. 1923 w charakterze eksternisty.

Starostwo Nowogródzkje.

Manyło Wincenty	Dowod. osob. wyd. przez Starostwo Nowogródzkie dn. 21-XII. 1922 r. Nr. 89 wzór Nr. 1.
Mantusz Mikołaj	1) Dow. osob. wyd. przez Starostwo Nowogródzkie z dn. 24. III. 1924 r. Nr. 2169 wzór № 1, 2) ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Słonim.
Zamoszczyk Nochim	Dowod. osob. wyd. przez Starostwo Słonimskie dn. 3-VII. 1924 roku Nr. 4216.

Berkowski Szołom	Legit. wyd. przez b. Naczelnika 1-go rejonu pow. Nowogródzkiego dn. 13-VI. 21 r. Nr. 3624.
Pendo Anastazja	Dow. osob. wyd. przez Starostwo Nowogródzkie dn. 11-XII. 1924 r. Nr. 2807 wz. Nr. 1.
Jurewicz Paulina	Legit. wyd. przez Starostwo Nowogródzkie z dnia 29-XII. 21 r. Nr. 1546.
Kryczko Franciszek	Legit. urzędnicza wyd. przez Urząd Wojewódzki Nowogródzki dla Kom. Ochr. Lasów obwodu Wołożyńskiego.
Kornetowa Teodozja	Nauczycielska legit. Nr. 4585 wyst. dnia 1-IX. 1921 r. przez Ministerstwo W. R. i O. P.

Starostwo Baranowickie.

Kuszczyńska Genia	Ks. domowa wyd. przez Magistrat m. Baranowicze w r. 1919.
Rożko Antoni	1) Arkusz gruntowy wyd. przez Bank Moskiewski, 2) zaświadcz. wojsk. b. arm. ros.
Izraelit Mowsza	Ks. domowa wyd. przez Magistrat m. Baranowicz na nazwisko Lifszyca Szmula.
Zol Piotr	1) Karfa rejestracyjna na konia wyd. przez Kom. Przeglądową w Mołczadzi Nr. 4453 dnia 25-V. 24 r. 2) ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. w Słonimie dnia 30-XI. 23 r. Nr. 777 kategorja A. rocznik 1886.
Kuncewicz Józef	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze Nr. 438/B dn. 21. IX. 1922 r.
Byteńska Złata	Legit. wyd. przez Nacz. Policji w Baranowiczach w r. 1920.
Syrycki Władysław	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze Nr. 430/II z dnia 30-IV. 1923 r.
Obuchowiczowa Leontyna	Dow. osob. Starostwa Baranowickiego Nr. 6297 dnia 20-XI 1924 roku.
Rabiec Pesia	Dow. osob. Starostwa Baranowickiego Nr. 1536 dnia 15-IX. 1922 roku.
Binda Piotr	1) ks. domowa Magistratu m. Baranowicz z r. 1922, 2) legit. Starostwa Baranowickiego z r. 1922, 3) metryka urodzenia wyd. w parafji Jutrańskiej pow. Nowogródzkiego z r. 1911, 4) paszport władz rosyjskich wydany w gm. Poczapowskiej w r. 1897 i 5) spis familijny wyd. przez gm. Poczapowską w r. 1912.
Pesin Mowsza	Dow. osob. Starostwa Baranowickiego Nr. 1664 dn. 9-IX. 23 r.
Byliński Józef	Legit. Starostwa Baranowickiego Nr. 2946 dnia 24.V. 1922 r.
Baraj Maksym	1) świadectwo strefy nadgranicznej wyd. w Łunińcu, 2) świadectwo metryczne wydane w Urzędzie parafjalnym Starobin pow. Słuckiego i 3) zaświadcz. wojsk. z odbytych ćwiczeń w W. P. z r. 1925 wyd. przez 1 pułk lotniczy w Warszawie.

Starostwo Słonimskie.

Sawicki Mieczysław	Zaświadcz. wyd. przez Magistrat m. Słonima L. 261/26 wzór Nr. 9 roczn. 1905.
Wielgot Stefan	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Ostrów Łomżyński dnia 8-VI. 1923 r. roczn. 1899.
Sawczuk Aleksander	1) ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Słonim dn. 17-IV. 23 r. 2) wyciąg z ksiąg ludn. wydany przez Urząd gm. Szydłowice, dnia 25-VII. 1922 roku L. 2228 roczn. 1884.
Osadnicka Julja	Dowód tożsam. wydany przez Dyrekcję P. K. P. w Wilnie dnia 1-I. 1925 r. Nr. 25054/WDR.
Nowicka Stefanja	Świadectwo na krowę maści jasno-płowej.
Siereda Józef	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Słonim dn. 15-IX. 1923 r. bez L. rocz. 1897.
Pusłowska Krystyna	Dow. osob. wyd. przez Starostwo Słonimskie wz. 1 Nr. 5187 dnia 20-IV. 1925 r.
Rabinowicz Bera-Lejba	Dow. osob. Nr. 1498 serja A. Nr. 165998 dn. 27-III. 1923 r. wyd. przez Starostwo Słonimskie.
Warnawin Artemjusz	Dow. osob. wyd. przez Starostwo Słonimskie dnia 29 marca 1923 r. wz. 1 Nr. 1507 serja A. Nr. 165007.
Mystkowski Bogusław	1) Pozwolen. na broń Nr. 281321 dnia 10-V.26 r., 2) karta łowiecka Nr. 004325/28 dnia 15-V. 1926 r. wyd. przez Starostwo Słonimskie.
Czeczet Michał	Zaświadcz. wzór Nr. 9 wyd. przez Urząd gm. Szydłowice rocz. 1907.

Starostwo Lidzkie.

Sienkiewicz Antoni	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lida.

Rymarczyk Stanisław	Legit. urzędn. Nr. 254 wyd. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Białostockiego w Białymstoku.
Grebówna Jadwiga	Legit. nauczyciel. na zniżkę kolejową Nr. 7147 dnia 7-VIII.25 r.
Maciuk Aleksander	Karta o zaliczeniu do nadliczbowych rekrutów.
Poddubny Władysław	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lida.

Starostwo Wołożyńskie.

Samokar Szymon	Dow. osob. wz. I. wyd. w Starostwie Wołożyńskiem dn. 1-III. 1923 r. L. 628.
Samokar Szymon	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lida rocz. 1889.

Sprostowanie.

W dz. Urz. Nr. 4 za maj r. b. nieprawidłowo umieszczono nazwisko Besko, oraz rok wydania zagub. ks. wojsk. 1926 r., winno być: Jan Bieśko, ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 28.III.23 r. Nr. 662/II/n.

Druk. Państwowa w Wilnie. № 3199. 19.VII.26. 240.